

Prvé čítanie: Iz 25, 6-10a

Žalm: Ž 23, 1-3. 4. 5. 6

Druhé čítanie: Flp 4, 12-14. 19-20

Sv. Evanjelium: Mt 22, 1-14

MariannuM

Týždenník Rímskokatolíckej farnosti Vranov nad Topľou - Čemerné

Ročník III./2011

Číslo 45

Víno

V histórii národov a kultúr víno odpradávná zohrávalo významnú úlohu. V pragmatickej rovine bolo každodenným nápojom obyvateľov kultúrneho okruhu Stredozemného mora, v duchovnej rovine sa mu tiež pripisoval veľký význam – nie náhodou ho označovali ako nápoj bohov, bolo metaforou pre ľudsky priateľské stretávanie sa a pohostinnosť. V dnešných časoch sa výroba vína stáva umením a tí, ktorí dokážu rozoznať jeho kvalitu, sú umelcami. Pri opise vín neraz volia prívlastky, ktoré majú blízko k básnickej metafore. Víno môže byť chudé, elegantné, bezduché, bezcharakterné, bezvýrazné, bledé, buclaté, čisté, dlhé, drsné, dymové, fádne, harmonické, hravé, chudobné, jemné, kostnaté, krátke, okrúhle, šteklivé, mŕtve, ohnivé, ostré, plné, ploché, zamatové, telnaté, ťažké bez tela, vodnaté či živé. V Biblii sa s motívom vína stretávame na viacerých miestach. Po zadaní slova víno do vyhľadávača internetovej verzie Svätého písma, nájdeme v ňom odkaz až na 131 veršov, v ktorých sa slovo víno objavuje. V Knihe žalmov čítame: „Zo zeme vyvádzaš chlieb i víno, čo obveseľuje srdce človeka.“

Nie je preto náhoda, že Ježiš používa symboliku vína vo viacerých podobenstvách. Víno sa v nich stáva symbolom plodnosti, teda výrazom toho, že aj duševný život človeka má prinášať svoje hmatateľné výsledky, ktoré vstupujú do života iných ľudí. V podobenstve o vinohradníkoch Ježiš používa dokonca tvrdé slová na adresu tých, ktorí mrhajú potenciál skrytý vo viniči: „Zlých bez milosti zahubí a vinicu prenajme iným vinohradníkom, ktorí mu budú načas odovzdávať úrodu.“ Hovorí sa, že kresťania sú posledné evanjelium, ktoré dnes ešte číta. Možno sa preto oprávnene pýtať, ktorý príbeh sa v súčasnosti odohráva častejšie: príbeh, v ktorom neveriaci alebo pochybujúci ľudia v živote kresťanov objavia pozitívnu inšpiráciu a povzbudenie, alebo príbeh, keď činy a postoje kresťanov odrádzajú a sú odrazom ich zlyhania? Keď v roku 70 kresťanského letopočtu dobyl budúci rímsky cisár Titus Jeruzalem, dychtivo vtrhol do chrámu, roztrhol oponu Svätej svätých a plný nedočkavosti sa chcel pozrieť na toho podivného židovského Boha, s ktorým už bolo a ešte malo byť toľko problémov. Miestnosť však bola prázdna. >>>

„To, čo si 60 % až 80 % súčasníkov predstavuje pod slovom Boh, našťastie neexistuje.“

(Jean de La Fontaine)

Žiadna socha, žiaden obraz, žiaden symbol – nič. Prázdna miestnosť. Náš Boh je neviditeľný Boh. Úlohou kresťanov je urobiť tohto neviditeľného Boha vo svete viditeľným – tak ako sa prúty viniča začiatkom jesene obťažujú voňavými

plodmi,

ktoré vydajú lahodné víno. Položme si teda otázku, aké je víno našej viery. Mŕtve, chudé, bezduché, bezvýrazné, bledé, drsné, fádne, chudobné, kostnaté, ploché alebo živé, plné, jemné, zamatové, čisté, harmonické, hravé? (Martina Ivanová)

PRIATEĽ NA TELEFÓNE

Predpokladám, že väčšina čitateľov nášho časopisu sledovala v minulosti obľúbenú vedomostnú súťaž „Milionár“. Sám som si pri tomto „seriáli“ neraz testoval svoje vedomosti, ale aj mnohé získaval! Zvlášť som obdivoval schopných a obetavých ľudí, ktorí čakali doma pri telefóne a za krátkych 30 sekúnd dokázali správne poradiť priateľovi.

Tento týždeň prežívame v znamení anjelov: 29.9. sviatok sv. Michala, sv.

Gabriela a sv. Rafaela, archanjelov, - a 2.10. spomienku na Svätých anjelov strážcov. Sv. Augustín o anjeloch hovorí: „Anjel je názov služby, nie prirodzenosti. Ak sa pýtaš na meno tejto prirodzenosti, je to duch; ak sa pýtaš na službu, je to anjel; podľa toho, čím je, je duch; podľa toho, čo koná, je anjel.“ (KKC 329) Cirkev sa vo svojej liturgii pripája k anjelom, aby sa

klaňala trojsvätému Bohu; vzyva ich o pomoc, (napr. v modlitbe - Do raja večného nech ťa sprevádzajú anjeli ... alebo aj v „Hymne cherubínov“ v byzantskej liturgii); Ľudský život je od svojho začiatku až po smrť obklopený ich ochranou a orodovaním. „Nik nebude popierať, že každý veriaci má pri sebe anjela akoby ochrancu a pastiera, ktorý ho vedie životom.“ (sv. Bazil Veľký) Kresťanský život má už na tomto svete vo viere účasť na blaženom spoločenstve anjelov a ľudí zjednotených v Bohu. (KKC 336) Tak nakrátko chcel som vás povzbudiť vo viere, že náš priateľ, pomocník, ochranca a celoživotný sprievodca, náš anjel strážca nepotrebuje vyčkávať pri telefóne, nehrozí, že sa mu vybije baterka či nebude signál. Jednoducho je tu vedľa mňa. O všetkom vie, no nevnučuje sa. Ak nekomunikujem, nestojím o radu či pomoc, necháva ma, aby som sa slobodne rozhodol. Vďaka ti, Pane, za takého priateľa! (Otec Anton)

Púť do Litmanovej

Dňa 15.10.2011 sa uskutoční púť do Litmanovej. Ktorí majú záujem, nech sa prihlásia do 10.10.2011 p. Artimovej. Poplatok je 6€. V prípade problému s výstupom, je možnosť vybaviť odvoz aj prívoz autom z hory k autobusu.

ŽIVOTY SVÄTÝCH

Sv. Faustína Kowalska, panna a rehoľníčka

***Sviatok: 5. október
1905-1938***

Svätá sestra Mária Faustyna Kowalska je dnes známa na celom svete ako apoštolka Božieho milosrdenstva. Teológovia ju zaraďujú medzi významných mystikov v Cirkvi. Na svet prišla 25 augusta v roku 1905 ako tretia z desiatich detí v chudobnej a nábožnej roľníckej rodine v obci Glogowiec. Na svätom krste vo farskom kostole v Svinciach warckich dostala meno Helena. Už v detstve si zamilovala modlitbu, bola pracovitá, poslušná a citlivá na ľudské potreby. Do školy chodila necelé tri roky: ako šesťnásťročná opustila rodný dom, aby si službou v Alexandrove a v Lodži zarobila svoje živobytie a pomohla rodičom. Hlas povolania pociťovala vo svojej duši už od siedmeho roka, ale rodičia nesúhlasili s jej vstupom do kláštora. 1. augusta 1925 prekročila prah klauzúry v kláštore kongregácie sestier Matky Božieho Milosrdenstva vo Varšave. Vo svojom Denníčku vyznala: „Mala som pocit, že som vstúpila do rajskeho života. Z môjho srdca vyvierala ďakovná modlitba“ Po niekoľkých týždňoch však prežívala veľké pokušenie prejsť do inej kongregácie, v ktorej by bolo viac času na modlitbu. Vtedy jej Pán Ježiš ukázal svoju dorážanú a umučenú tvár a povedal: „Ty mi spôsobíš takúto bolesť, ak vystúpiš z tejto rehole. Tu som ťa povolal, a nie niekde inde, a tu som pripravil pre teba veľa milostí“ V kongregácii dostala meno Mária Faustína. Noviciát si vykonala v Krakove a tam v prítomnosti biskupa Stanislava Rosponda zložila prvé a po piatich

rokoch večné rehoľné sľuby čistoty, chudoby a poslušnosti. Pracovala v niekoľkých rehoľných domoch kongregácie, no najdlhšie v Krakove, Plocku a Vilniuse, kde si plnila povinnosti kuchárky, záhradníčky a vrátničky. Navonok nič neprezrádzalo jej neobyčajne bohatý mystický život. Horlivo si plnila svoje povinnosti, verne zachovávala všetky rehoľné predpisy, bola sústredená, vedela mlčať a pritom bola prirodzená, plná pokojnej radosti a žičlivej, nezištnej lásky k bližným. Hĺbku jej duchovného života odkrýva Denníček. Pozorne čítanie týchto zápiskov nám dáva obraz vysokého stupňa jej duše, hlboký vzťah k Bohu, ako aj jej úsilie a námahu na ceste ku kresťanskej dokonalosti. Prísny spôsob života a vyčerpávajúce pôsty, ktoré si ukladala ešte pre vstúpením do kongregácie, tak oslabili jej telo, že už v postuláte bolo potrebné poslať ju do Skolimowa pri Varšave na preliečenie. Po prvom roku noviciátu zakúsila neobyčajne bolestné utrpenie, súvisiace s uskutočnením poslania, ktoré dostala od Ježiša Krista. Sestra Faustína obetovala svoj život za hriešnikov, a z tohto dôvodu prežívala aj rôzne utrpenia, aby skrze ne zachraňovala ich duše. V posledných rokoch života narastalo jej vnútorné utrpenie, ako aj telesné bolesti. Postupujúca tuberkulóza napadla pľúca aj tráviaci trakt. Kvôli tomu bola dvakrát na niekoľko mesiacov na liečení v nemocnici na Pradniku v Krakove. Fyzický celkom vyčerpaná, ale duchovne plne zrelá, mysticky zjednotená s Bohom, zomrela v povesti svätosti 5. októbra 1938. Mala sotva 33 rokov, z toho 13 rokov prežila v reholi. Jej telo bolo uložené v hrobke na kláštornom cintoríne v Krakove - Lagiewnikách a počas informačného procesu v roku 1966 bolo prenesené do kaplnky. V roku 1995 bola uznaná za duchovnú spoluzakladateľku Kongregácie sestier Matky Božieho Milosrdenstva. Pápež Ján Pavol II. vykonal jej beatifikáciu v Ríme v roku 1993 a v roku 2000 ju vyhlásil za svätú. (Anička Sabolová)

Mária, príď do našich srdc a do našich rodín

Mária pozýva všetky kresťanské rodiny, aby sa zasvätili jej Nepoškvrnenému Srdcu. Ona volá nás všetkých. Búrka vo svete znamená aj búrku v našich rodinách. Vidíme skutočne všade rozdelenie rodín, rozvody, vraždy nenarodených detí, veľkú nenávisť a mnohé iné rozkoly, ktoré vedú k rozpadu rodín. Liekom pre dnešné rodiny, ako hovorí Panna Mária, sú spoločné modlitby rodín. Skúsme byť ako Noe. On nešpekuloval, ale s vierou prijal pokyn, s bážňou postavil koráb na záchranu svojej rodiny - tým, že poslúchol,

zachránil seba aj svoju rodinu.

Takto nás volá Matka: Som Matkou a Kráľovnou rodín. Bdiem nad Vašimi životmi. Ležia mi na srdci Vaše problémy a zaujíma ma nielen duchovné ale i hmotné dobro Vás všetkých. Mária pozýva všetky kresťanské rodiny, aby sa zasvätili jej Nepoškvrnenému Srdcu. Od nás závisí, či budeme konať s vierou ako Noe, a tak naše rodiny budú zachránené. Nastáva mesiac október, ktorý patrí Ružencovej Panne Márii. Vložme častejšie do našich ružencov prosby a prosme o záchranu našich rodín. Mária môže, Mária pomôže, Mária už pomohla - vďaka Ti Matka naša.

(Mária Artimová)

Anjel vernosti

ANJELI PRE ŽIVOT

“Myslím, že sa všetci zhodneme na tom, že s našou vernosťou. Nebudeme si nahovárať, že vždy dokážeme byť verní svojim zásadám a úlohám. To ale odkrýva iba jednu rovinnu, v ktorej sa naša vernosť môže prejavovať. A aj keď to občas pokrívka, kdesi vo svojom vnútri zaiste túžime byť vernými. Tiež by sme boli radi, keby okolo nás boli verní ľudia, ktorí pri nás stoja a neraz nám dodávajú pocit istoty a bezpečia. Posúvame sa tak do roviny vernosti nielen voči našim povinnostiam, ale predovšetkým voči ľuďom. Jednou z charakteristík vernosti je to, že predpokladá lásku. Môžeme byť verní iba tomu, koho milujeme. Vo vernosti totiž tkvie túžba s dôverou môcť vsadiť všetko na toho, koho ľúbim. Tiež ochota vždy počuť volanie toho, s kým som sa zviazal. Vernosť je aj ochota ísť s jedným človekom jednou cestou. Zostať verný a spoľahlivý aj napriek všetkým premenám, ktoré nastanú.

Druhý list Timotejovi odhaľuje čosi z Božej vernosti. „Ak sme neverní, on ostáva verný, lebo seba samého zaprieť nemôže.“ 2 Tim, 2,13 Boh ostáva verný, aj keď my zlyháme. A to by nás malo naplňať odvahou byť verní voči iným i voči sebe. Keď hovoríme o vernosti, nemajme na mysli iba manželov, ktorí sú verní svojmu vzťahu, ale myslíme aj na ľudí, na ktorých sa môžeme spoľahnúť. Neznamená to, že sa musíme stále uchádzať o ich priazeň. A aj keď už dlho o sebe nedali nič vedieť, vieme, že sa na nich môžeme spoľahnúť. Stojte verne pri nás. A to nám robí dobre. Nieкто iný zas môže byť pre nás veľmi dôležitý a vieme, že sa naňho môžeme spoľahnúť, aj napriek tomu, že sa s ním často nestretávame, alebo mu len občas napíšeme. Prajem vám, aby po vašom boku stáli anjeli vernosti. Aby ste okolo seba mali ľudí, ktorí vám budú verní a na ktorých sa môžete spoľahnúť. Prajem vám, aby vám anjel vernosti dal schopnosť byť verní samým sebe. Vernosť totiž netreba prejavovať nejakou pompézne. Ona sa totiž prejavuje v spoľahlivosti a v ochote stáť pri druhom a neodvrátiť sa od neho aj vtedy, keď je to ťažké. Takáto vernosť je pozhnaná.

(Dominika Čechová)

Arcibiskup Zvolenský otvoril proces blahorečenia Tomáša a Františka Munkovcov

Bratislavský arcibiskup a metropolita Mons. Stanislav Zvolenský otvoril v utorok 27. septembra diecézny proces blahorečenia novica – scholastika Spoločnosti Ježišovej Tomáša Munka a jeho otca Františka. Cieľom tohto konania je preskúmať ich život a dokázať ich mučeníctvo. Arcibiskup Zvolenský v Kostole Najsvätejšieho Spasiteľa v Bratislave zároveň poveril delegáta Jozefa Šuppu, ktorý ho bude v ďalšom priebehu procesu zastupovať, ako aj ďalšie osoby. Na slávnosti sa zúčastnili aj trnavský biskup Mons. Róbert Bezák, spišský biskup Mons. Štefan Sečka a provinciál Spoločnosti Ježišovej Peter Bujko. „Dnešné stretnutie je výnimočné a mimoriadne tým, že chce poukázať na dve konkrétne osoby, ktoré v polovici minulého storočia svoju oddanosť Kristovi spečatili obetou vlastného života. Áno, dnes zahajujeme proces blahorečenia otca a syna Tomáša a Františka Munkovcov,“ uviedol hovorca Arcibiskupského úradu v Bratislave Jozef Haľko. „Ich hlboké prežívanie viery, ktoré sa stalo žiarivým svedectvom pre mnohých súčasníkov, ich príklad kresťanskej lásky na ceste mučeníctva, spečatený pri pochode smrti, sú dôkazmi plného obetovania sa pre Krista a pripodobenie sa mu v utrpení,“ povedal vicepostulátor kauzy, páter Ondrej Gabriš SJ, ktorý bližšie predstavil ich život. Vicepostulátor procesu, páter Ondrej Gabriš, následne odovzdal notárovi aktuárvi zoznam 14 svedkov v kauze blahorečenia.

Španielski biskupi sa chystajú na vyhlásenie sv. Jána z Ávily za Učiteľa Cirkvi

Španielsko (27. septembra, RV/Zenit)

– Španielski biskupi sa chystajú na slávnostné vyhlásenie sv. Jána z Ávily za Učiteľa Cirkvi. Úmysel udeliť tento titul tomuto španielskemu svätcovi zverejnil ešte v auguste počas Svetových dní mládeže v Madride Benedikt XVI. Dátum vyhlásenia zatiaľ nie je známy, tento totiž závisí jedine od Svätého Otca“. Ján z Ávily sa narodil v bohatej rodine v Almodóvare del Campo v južnom Španielsku (v roku 1500). Bol výnimočným kazateľom a mystikom, ako aj duchovným vodcom dvoch veľkých svätcov - sv. Jána z Boha a Františka Borgiu, ktorý sa práve pod jeho vplyvom obrátil k duchovnému životu. Proces hodnotenia učenia Jána z Ávily sa začal už v roku 1970, kedy ho pápež Pavol VI. vyhlásil za svätého. Medzitým sa stal spolupatrónom Španielska, patrónom Andalúzie, španielskeho kléru a jedným z patrónov Svetových dní mládeže v Madride. Kongregácia pre kauzy svätých jeho zaradenie medzi Učiteľov cirkvi odsúhlasila po vyše tridsiatich rokoch v máji tohto roku. Titul Učiteľ cirkvi udeľuje pápež veľkým katolíkom za ich písomné dielo, ktoré sa významným spôsobom pričínilo o šírenie univerzálnych hodnôt cirkvi. Medzi takto vyznamenané osobnosti katolicizmu patrí 33 svätcov, medzi nimi sv. Augustín, sv. František Saleský, sv. Terézia z Ávily či sv. Tomáš Akvinský. Naposledy na Učiteľku cirkvi povýšil v roku 1997 pápež Ján Pavol II. francúzsku karmelitánku sv. Teréziu od Dieťaťa Ježiša (sv. Terézia z Lisieux).

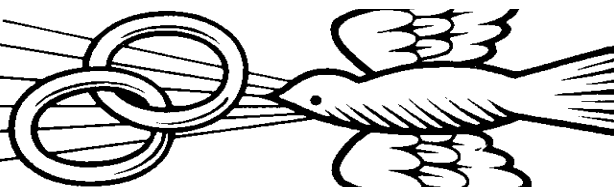
*Ktoré sú posledné tri prikázania?
Neklamaj, nepožiadaj, nezávidieť.*

A klamstvo z núdze?

Keď sú v krajine všetci muži vojakmi, potom už niet robotníkov. Roku 1943 potreboval Hitler cudzích robotníkov do svojich zbrojoviek. Preto dal z obsadených krajín odviecť mnoho mladých mužov do Nemecka. Oddiely vojakov prepádali obytné štvrte a násilím odviekli mladých mužov. Sedemnásťročný Holanďan Peter van Woerden rozpráva, ako to bolo pri jednom takom prepade v jeho rodine: jeho sestru veľmi znepokojoval tento problém: Čo má povedať, keď nečakane prídu vojaci a my bratia sa ukryjeme v dome. Má povedať pravdu? Alebo má nepriateľovi natárať nejakú lož, aby nás zachránila? Na tejto otázke sme sa nevedeli dohodnúť. Matka pri nás vždy licho sedela a čakala na koniec našej diskusie. Potom zakaždým povedala: „Čestnosť je najväčšia múdrosť. Buďte čestní, tak si môžete byť istí, že váš Pán bude s vami.“ niekoľko dní sa to stalo. Mladšia sestra Cocky práve upratovala spálňu na poschodí. Keď otvorila okno, aby vytriasla prachovku, videla, že v susedstve prechádzajú vojaci z domu do domu. Rozrušená zbehla dolu schodmi, rovno mne do náručia. „Peter, rýchlo! Skry sa! Sú tu!“ Pod podlahou v kuchyni, ktorá nebola podpivničená, sme pre tento prípad vykopali jamu. Cocky trasúcimi sa rukami nadvihla dosky a pomohla mi do úkrytu. Potom ich zase starostlivo uložila na miesto a prikryla ich malým koberčekom. Naň postavila stôl, na ktorom bol veľký prevísajúci obrus. Vtom som už počul nad sebou ťažký dupot okovaných číziem. Srdce mi tlklo tak prudko,

že som sa bál, aby ma neprezradilo. Počul som, ako sa mužský hlas lámanou holanďčinou spytuje: „Majú mladí chlapci v dome?“ Ž teda bola tu tá otázka, o odpovedi na ktorú sme sa nikdy nemohli dohodnúť. Čo urobí Cocky? Povedať pravdu - to by znamenalo zatknutie. Ale „nie“ predsa nebolo klamstvo! Pane, daj jej múdrosť!“ prosil som... „Majú mladí chlapci v dome, áno lebo nie?“ opakoval vojak. „Áno, pane,“ počul som jasný dievčenský hlas, „pod stolom.“ Vojak nadvihol dlhý obrus a pozrel sa podeň. Nič! V tej chvíli sa Cocky nahlas rozosmiaľala. Vojak sa začervenal, lebo ho toto dievča zjavne dostalo, a zmätený prestal hľadať.

Sviatosti

Ah, ľudia, potrebujeme viditeľné znamenia. Kto napríklad uverí, že je milovaný, keď nedostane znamenie lásky, nech by to bol čo i len úsmev? Preto aj Boh dal veriacim viditeľné znamenie svojej lásky. Je to sedem sviatostí. Prostredníctvom nich dostávame plnosť Božského života. Tento duševný život sa rozvíja ako telesný život. Krst je narodenie, birmovka je dozrievanie, Eucharistia je potrava, sviatosť pokánia je liek a pomazanie chorých je liečba. Prostredníctvom sviatosti kňazstva dostáva Boží ľud vedenie a prostredníctvom sviatosti manželstva „prírastok“. (Marek Kunder)

Zdroj: Pierre Lefevre – Veľké pravdy v malých príbehoch

Ľarské oznamy

V ČASE OD 01.10.2011 DO 09.10.2011

Upratovanie kostola - Pán Boh zaplať všetkým rodinám, ktoré boli v tomto týždni upratovať kostol. Na budúci týždeň prosíme **rod. Sabolovu, rod. Lajčákovu a rod. Nazarejovu – Makovická ul.** Upratuje sa v sobotu ráno po sv. omši o **8⁰⁰**.

Vedenie modlitieb pred sv. omšami - v týždni od **9.10. – 15.10.** vedie modlitby horliteľka **p. Helena Musáková.**

Sv. spoved' - možnosť sv. spovede bude každý deň 1,5 hod. pred večernou sv. omšou ako aj hodinu po ranných sv. omšiach. Okrem toho: v pondelok počas tichej eucharistickej poklony do 20:00;

Sv. spoved' chorých - chhorých budem navštevovať v piatok klasicky od **9⁰⁰**.hod.; Prosím vás, nahláste ich v sakristii.

Predmanželské ohlášky:

Ohlášky: **Peter Kačúr**, r.k., syn Petra a Anny rod.:Čonkovej z Čemerného a **Katarína Kriváková**, r.k., dcéra Jána a Heleny rod.: Hybalovej, z Vranova; 2x

Peter Mašek, r.k., syn Miroslava a Moniky rod.: Natafalušiovej z Nacinej Vsi a **Beáta Bižová**, r.k., dcéra Vladimíra a Mgr. Evy rod.:Hrunenej, z Čemerného; 1x

Rozpis lektorov:

Nasledujúca nedeľa

08:00 – P. Fincický;

10:00 – rod. Tóthova;

18:30 – rod. Mičkaninova.

Kontakty

V prípade akejkoľvek potreby alebo nutnosti zaopatrenia je možné volať na nasledovné telefónne čísla:

Marek Kunder, farár - **0915/947 309**;

Anton Tatarko, kaplán - **0905/514 699**;

Pevná linka na faru - **057/4426 286**.

LITURGICKÝ PROGRAM OD 03.10.2011 DO 09.11.2011

PONDELOK	03.10.2011	Sv. omša:	18³⁰ (T)
		Poklona Sv. Oltárnej:	18 ⁵⁰ - 20 ⁰⁰
UTOROK	04.10.2011	Sv. omša:	6³⁰ (T)
	<i>Sv. Františka Assiského (spomienka)</i>		
STREDA	05.10.2011	Sv. omša:	18⁰⁰ (T)
ŠTVRTOK	06.10.2011	Poklona Sv. Oltárnej:	17 ⁰⁰
		Sv. omša:	18⁰⁰ (T)
PIATOK	07.10.2011	Sv. omša:	6³⁰ (T)
	<i>Ružencovej Panny Márie (spomienka)</i>	Sv. omša:	18⁰⁰ (T)
SOBOTA	08.10.2011	Sv. omša:	18⁰⁰ (T)
NEDEĽA	09.10.2011	Sv. omša:	8⁰⁰ (T)
	28. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ	Sv. omša:	10⁰⁰ (T)
		Pobožnosť sv. ruženca:	14 ³⁰
		Sv. omša:	18³⁰ (T)

BLAHOŽELÁME/SPOMÍNÁME

Milí čitatelia časopisu MariannuM. V snahe priblížiť Vám časopis v čo najväčšej miere, prinášame novú rubriku – Blahoželanie/Spomínáme, kde môžete uverejniť blahoželania svojim blízkym, prípadne zaspomínať si na Vašich zosnulých príbuzných, priateľov, známych. Všetko toto spolu s fotografiou alebo aj bez môžete posilať na adresu mariannum@gmail.com.

VYDÁVA**Združenie veriacich PRO NOBIS Čemerné**

Tehelná 266, 093 03 Vranov nad Topľou; tel.č. 057/4426 286; 0915/947 309;

Redakciu vedie: M. Kunder; Jazyková úprava: M. Majzliková; Grafická úprava: R. Majzlík

Vaše pripomienky, príspevky a návrhy čakáme na mariannum@gmail.com vždy vo štvrtok do 12:00

Redakcia si v prípade potreby vyhradzuje právo upravovať uverejňované príspevky.